DECIZIA DE PUNERE ÎN APLICARE (UE) 2019/1277 A COMISIEI

din 29 iulie 2019

de abrogare a Deciziei de punere în aplicare 2012/630/UE a Comisiei privind recunoașterea cadrului juridic și de supraveghere al Canadei ca fiind echivalent cu cerințele Regulamentului (CE) nr. 1060/2009 al Parlamentului European și al Consiliului privind agențiile de rating de credit

(Text cu relevanță pentru SEE)

COMISIA EUROPEANĂ,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

având în vedere Regulamentul (CE) nr. 1060/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 septembrie 2009 privind agențiile de rating de credit ([1]), în special articolul 5 alineatul (6),

întrucât:

(1) Conform articolului 5 alineatul (6) din Regulamentul (CE) nr. 1060/2009, Comisia poate adopta o decizie de echivalare, menționând faptul că, prin cadrul juridic și de supraveghere al unei țări terțe, se asigură respectarea de către agențiile de rating de credit autorizate sau înregistrate în țara terță în cauză a unor cerințe legale obligatorii echivalente cu cerințele ce decurg din regulamentul respectiv și care fac obiectul unei supravegheri și unui control eficiente în țara terță în cauză. Pentru a fi considerat echivalent, cadrul juridic și de supraveghere trebuie să îndeplinească cel puțin condițiile prevăzute la articolul 5 alineatul (6) din Regulamentul (CE) nr. 1060/2009.

(2) La 5 octombrie 2012, Comisia a adoptat Decizia de punere în aplicare 2012/630/UE ([2]), constatând îndeplinirea acestor trei condiții și considerând cadrul juridic de supraveghere al Canadei pentru agențiile de rating de credit drept echivalent cu cerințele Regulamentului (CE) nr. 1060/2009 în vigoare la momentul respectiv.

(3) Cadrul juridic și de supraveghere al Canadei îndeplinește în continuare cele trei condiții menționate inițial la articolul 5 alineatul (6) din Regulamentul (CE) nr. 1060/2009. Regulamentul (UE) nr. 462/2013 al Parlamentului European și al Consiliului ([3]) a introdus cerințe suplimentare pentru agențiile de rating de credit înregistrate în Uniune, înăsprind regimul juridic și de supraveghere pentru respectivele agenții de rating de credit. Aceste cerințe suplimentare includ norme legale obligatorii pentru agențiile de rating de credit privind perspectivele de rating, gestionarea conflictelor de interese, cerințele în materie de confidențialitate, calitatea metodologiilor de stabilire a ratingurilor și prezentarea și publicarea ratingurilor de credit.

(4) Conform articolului 2 al doilea paragraf punctul 1 litera (b) din Regulamentul (UE) nr. 462/2013, cerințele suplimentare se aplică în vederea evaluării echivalenței cadrelor juridice și de supraveghere din țările terțe începând cu 1 iunie 2018.

(5) La 6 iulie 2017, Autoritatea de supraveghere din Canada a publicat o comunicare cu propuneri de modificare a instrumentului național 25-101 privind organizațiile de rating desemnate (comunicare intitulată „*Notice with proposed amendments to National Instrument 25-101 regarding Designated Rating Organisations*"), în care se precizează că modificările în cauză erau necesare pentru a reflecta noile cerințe pentru agențiile de rating de credit din UE, astfel încât Uniunea să recunoască în continuare regimul de reglementare din Canada drept echivalent în scopuri de reglementare la nivelul Uniunii.

(6) La 13 iulie 2017, Comisia a solicitat consiliere din partea Autorității Europene pentru Valori Mobiliare și Piețe (ESMA) în ceea ce privește echivalența cadrului juridic și de supraveghere din alte țări, printre care și Canada, cu aceste cerințe suplimentare introduse prin Regulamentul (UE) nr. 462/2013, precum și opinia sa privind importanța eventualelor diferențe.

(7) În avizul său tehnic publicat la 17 noiembrie 2017, ESMA a indicat că în cadrul juridic și de supraveghere al Canadei referitor la agențiile de rating de credit ar include suficiente dispoziții pentru a îndeplini obiectivele cerințelor suplimentare introduse prin Regulamentul (UE) nr. 462/2013, în cazul în care modificările propuse ale normelor ar fi introduse în legislație înainte de 1 iunie 2018.

([1]) JO L 302, 17.11.2009, p. 1.

([2]) Decizia de punere în aplicare 2012/630/UE a Comisiei din 5 octombrie 2012 privind recunoașterea cadrului juridic și de supraveghere al Canadei ca fiind echivalent cu cerințele Regulamentului (CE) nr. 1060/2009 al Parlamentului European și al Consiliului privind agențiile de rating de credit (JO L 278, 12.10.2012, p. 17).

([3]) Regulamentul (UE) nr. 462/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 21 mai 2013 de modificare a Regulamentului (CE) nr. 1060/2009 privind agențiile de rating de credit (JO L 146, 31.5.2013, p. 1).

(8) La 29 martie 2018, Autoritatea de supraveghere din Canada a făcut public pe site-ul său web faptul că încă examinează comentariile primite în cursul perioadei de depunere a comentariilor și că intenționează să amâne modificările la instrumentul național 25-101 pentru o dată ulterioară din 2018. Cu toate acestea, Autoritatea de supraveghere din Canada a informat serviciile Comisiei că planurile de modificare a instrumentului național 25-101 privind organizațiile de rating desemnate sunt în prezent suspendate, fără a furniza un nou termen. Prin urmare, evaluarea care stă la baza acestei decizii nu ține cont de nicio modificare preconizată.

(9) Regulamentul (UE) nr. 462/2013 introduce la articolul 3 alineatul (1) litera (w) din Regulamentul (CE) nr. 1060/2009 o definiție a perspectivei de rating și extinde la perspectivele de rating anumite cerințe aplicabile ratingurilor de credit. Cadrul canadian nu recunoaște perspectivele de rating drept un element separat și distinct față de ratingul de credit, deși există o serie de trimiteri la acțiuni, avize și rapoarte care sunt suficient de ample pentru a include, în mod implicit, și perspectivele de rating.

(10) Pentru a consolida percepția de independență a agențiilor de rating de credit față de entitățile cărora li se acordă ratingul, Regulamentul (UE) nr. 462/2013 extinde, prin modificările introduse la articolul 6 alineatul (4), la articolul 6a și la articolul 6b din Regulamentul (CE) nr. 1060/2009, aplicabilitatea normelor privind conflictele de interese la conflictele de interese provocate de acționarii sau membrii care dețin o poziție semnificativă în cadrul agențiilor de rating de credit. Cadrul din Canada nu este nici la fel de detaliat, nici la fel de prescriptiv precum regimul Uniunii. Deși există cerința generică de a institui mecanisme interne rezonabile, a căror adecvare și eficacitate să fie monitorizate și evaluate cu scopul de a elimina orice deficiență, nu există o cerință detaliată și explicită privind abordarea conflictelor de interese legate de acționarii semnificativi. În plus, nu este interzisă acordarea unui rating de credit pentru o entitate dacă un membru al consiliului de administrație al agenției de rating de credit sau un acționar care deține peste 10 % din acțiunile sau din drepturile de vot ale agenției de rating de credit deține, de asemenea, peste 10 % din acțiunile entității căreia i se acordă ratingul. De asemenea, nu este interzis ca o persoană sau o entitate care deține peste 5 % din acțiunile sau din drepturile de vot ale unei agenții de rating de credit să presteze servicii de consultanță sau de consiliere pentru o entitate căreia respectiva agenție de rating de credit îi acordă un rating.

(11) Regulamentul (UE) nr. 462/2013 introduce noi dispoziții prin care se garantează că informațiile confidențiale sunt folosite doar în scopuri legate de activități de rating de credit și sunt protejate împotriva fraudei, a furtului sau a altor forme de abuz. În acest scop, articolul 10 alineatul (2a) din Regulamentul (CE) nr. 1060/2009 prevede obligația agențiilor de rating de credit de a trata toate ratingurile de credit, perspectivele de rating și informațiile aferente drept informații confidențiale până la momentul publicării. Cadrul juridic și de supraveghere al Canadei conține o definiție a informațiilor confidențiale, însă ratingurile de credit și informațiile aferente nu sunt recunoscute ca atare în mod automat.

(12) Regulamentul (UE) nr. 462/2013 își propune sporirea nivelului de transparență și de calitate al metodologiilor de stabilire a ratingurilor. Acesta introduce, la anexa I secțiunea D subsecțiunea I punctul 3 din Regulamentul (CE) nr. 1060/2009, obligația agențiilor de credit de a-i da entității căreia îi acordă ratingul posibilitatea de a semnala eventualele erori materiale înainte de publicarea ratingului de credit sau a perspectivei de rating. Cadrul juridic și de supraveghere al Canadei prevede obligația ca agențiile de rating de credit să informeze o entitate căreia îi acordă un rating, fără a preciza dacă trebuie să facă acest lucru în timpul programului său de lucru, cu privire la informațiile critice și la principalele considerații pe care se va baza un rating, înainte de publicarea acestuia, deși nu a fost stabilit un termen până la care entitatea căreia i se acordă ratingul poate trimite un răspuns.

(13) Regulamentul (UE) nr. 462/2013 introduce măsuri de protecție la articolul 8 alineatul (5a), alineatul (6) literele (aa) și (ab) și alineatul (7) din Regulamentul (CE) nr. 1060/2009, pentru a asigura faptul că nicio modificare adusă metodologiilor de stabilire a ratingurilor nu are drept rezultat metodologii mai puțin riguroase. Deși cadrul juridic și de supraveghere al Canadei prevede că ratingurile de credit trebuie să fie emise în conformitate cu metodologii riguroase, sistematice, continue și supuse validării, nu există cerința explicită ca modificările ratingurilor de credit să fie emise conform metodologiilor publicate. Agențiile de rating de credit nu au obligația de a consulta participanții la piață cu privire la modificarea metodologiilor lor sau de a corecta erorile de la nivelul acestora. De asemenea, nu au nici obligația explicită de a notifica autoritatea de supraveghere, alte autorități sau entitățile afectate cu privire la eventualele erori identificate la nivelul unei metodologii care ar putea avea impact asupra ratingurilor acordate.

(14) Regulamentul (UE) nr. 462/2013 consolidează cerințele referitoare la prezentarea și publicarea ratingurilor de credit. În temeiul articolului 8 alineatul (2) și al anexei I secțiunea D subsecțiunea I punctul 2a din Regulamentul (CE) nr. 1060/2009, o agenție de rating de credit publică, odată cu metodologiile de rating, modelele și ipotezele principale de rating, orientări clare și ușor de înțeles care să explice ipotezele, parametrii, limitele și incertitudinile referitoare la modelele și metodologiile de stabilire a ratingurilor utilizate în procesul de rating de credit. Cadrul juridic și de supraveghere al Canadei nu prevede obligația de a garanta că acțiunile și metodologia de acordare a ratingului de credit sunt însoțite de orientări adecvate. De asemenea, nu este prevăzută în mod explicit obligația unei agenții de rating de credit de a evidenția, în ratingul de credit, faptul că ratingul reprezintă opinia agenției și că beneficiarii ar trebui să se bazeze pe el doar într-o măsură limitată.

(15) Cu scopul de a consolida concurența și de a limita probabilitatea apariției conflictelor de interese din sectorul agențiilor de rating de credit, Regulamentul (UE) nr. 462/2013 introduce, la anexa I secțiunea E subsecțiunea II din Regulamentul (CE) nr. 1060/2009, o cerință potrivit căreia comisioanele percepute de agențiile de rating de credit pentru ratingurile de credit și serviciile auxiliare să nu aibă caracter discriminatoriu și să se bazeze pe

costuri reale. Acesta prevede obligația agențiilor de rating de credit de a face publice anumite informații financiare. Cadrul juridic și de supraveghere al Canadei nu prevede obligația sistematică a agențiilor de rating de credit de a furniza politicile de prețuri autorității de supraveghere sau entităților cărora li se acordă un rating, deși autoritatea de supraveghere poate solicita aceste informații în cazul investigațiilor. În plus, nu există cerința ca comisioanele percepute de la clienți să fie bazate pe costuri și să nu aibă caracter discriminatoriu.

(16) Având în vedere factorii examinați, cadrul juridic și de supraveghere al Canadei nu îndeplinește toate condițiile de echivalență prevăzute la articolul 5 alineatul (6) al doilea paragraf din Regulamentul (CE) nr. 1060/2009. Prin urmare, acesta nu poate fi considerat echivalent cu cadrul juridic și de supraveghere instituit prin regulamentul respectiv.

(17) Prin urmare, Decizia de punere în aplicare 2012/630/UE ar trebui abrogată.

(18) Măsurile prevăzute în prezenta decizie sunt conforme cu avizul Comitetului european pentru valori mobiliare,

ADOPTĂ PREZENTA DECIZIE:

Articolul 1

Decizia de punere în aplicare 2012/630/UE se abrogă.

Articolul 2

Prezenta decizie intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Adoptată la Bruxelles, 29 iulie 2019.

Pentru Comisie
Președintele
Jean-Claude JUNCKER